

శ్రీమ కులూకు

- డాక్టర్ ఎమ్. సుగుణరావు

ముక్కు తుడుచుకుంటూ ఆఫీసులోకి ప్రవేశించాడు చిదంబరం.

“ఇవాళ స్కోరెంత చేస్తాడో?” టైపిస్టు పక్కనీటతనితో అంటున్న మాటలు విని భారంగా నిట్టూర్చాడు.

“నిన్న సెంచరీ చేసేసాడు. ఇవాళేం చేస్తాడో?” అంటున్నాడు.

ఆ మాటలు చిదంబరానికి శూలాల్లా తగిలాయి.

“అన్నట్లు నిన్న మన బాస్ ఇంటర్ కమ్ లో పిలిచి ఆడిగాడు చిదంబరం స్కోరు వివరాలు. టైపిస్టు మ్యాచులు, వన్ డే సీరీసులూ లేకపోయినా అతగాడి స్కోరుతో కాలక్షేపం అయిపోతోంది.”

చిదంబరం భరించలేకపోయాడు ఆ మాటలు. ఇంతలో వాయువేగంతో అతడి ముక్కుపుటాల్లోంచి వచ్చేసింది. ఎవరో ‘ఒకటి’ అని లెక్కపెడుతున్నారు.

ఇక లాభంలేదు. ఇక్కడించి పారిపోవాలి. ఈ తుమ్ముల సంగతి తేల్చేయాలి అనుకున్నాడు. వెంటనే లీవ్ టెటర్ రాసి “అప్పన్నా” అని అటెండర్ ను పిలిచాడు. అతను రాగానే ఆ ఉత్తరం అతని కిచ్చి “ఆఫీసరుగారు రాగానే ఇవ్వు” అంటూ బయటకు నడిచాడు.

“మీరెళ్ళిపోతే మాకు కాలక్షేపం ఎలా?” ఎవరో అంటున్నారు.

“పోనీలండి. పీడ విరగడయింది. హాయిగా కునుకు తీద్దామంటే ఈ తుమ్ముల నేపథ్యం ఒకటి” ఆఫీసులో నిద్రపోయే కుంభకర్ణుడి తమ్ముడు అంటున్నాడు. వారి మాటలు వినకుండా ‘బ్రతుకు జీవుడా’ అనుకుంటూ బయటపడ్డాడు. రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు. ‘తన జీవితం ఇలా అయిపోవాలని రాసుండా? దీనికి కారణం ఏమిటో?’ అలా ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాడు. రెండునెలల నుంచీ తుమ్ములు. జలుబుకు మందువేస్తే వారంరోజుల్లో, వెయ్యకపోతే ఏడురోజుల్లో తగ్గిపోతుందని ఎవరో చెప్పారు. అందుకే ఏ మందూ వాడకుండా ఉండిపోయాడు. ఆ తరువాత మందులషాపు వాళ్ళిచ్చినవి వాడాడు. అయినా ఫలితంలేదు.

“నమస్కారం సార్” అన్న పిలుపుతో తలెత్తాడు.

“మీ మేలు మరచిపోలేను సార్” ఎదురుగా తమ కాలనీకి రాత్రిళ్ళు కాపలాకాసే వాచ్ మెన్.

“దేనికీ?” అన్నాడు చిదంబరం అనుమానంగా.

“ఈమధ్య రాత్రిళ్ళు హాయిగా నిద్రపోతున్నాను.

దొంగలు రావడంలేదు. మీ తుమ్ములకు భయపడి ఎక్కడి దొంగలు అక్కడనే గవచిప్” అంటూ మరో సారి నమస్కారం చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

చిదంబరానికి బతుకు రోతగా అనిపించింది ‘ఆఫీసులోనూ, బైటా ఇదే గోల’ అనుకున్నాడు.

నడుస్తున్నవాడల్లా ఎదురుగా కనిపించిన బోర్డు చూసి ఆగిపోయాడు.

‘గొంతు, ముక్కు, చెవి నిపుణుడు’ అంటూ రాసుంది.

“భావుంది. ఈయన్ను కలిస్తే మంచి వైద్యం దొరుకుతుందేమో?” అనుకుంటూ ఆ క్లినిక్ లోకి ప్రవేశించాడు. డాక్టర్ సీరియస్ గా కనిపించాడు. నవ్వుతూ నమస్కారం చేసినా ఆయన ముభావంగా వూరుకున్నాడు. భయపడుతూ ఆయన ఎదురుగా స్టూలు మీద కూర్చున్నాడు.

“సార్! మరి... నెలరోజులనుంచీ...” అన్నాడు.

చిదంబరం మాటలు పూర్తిగా వినకుండా బిపి ఆప రేటర్ తీసి స్టెతస్కోప్ గుండెలమీద వుంచాడు.

“మరండీ...” చిదంబరం చెప్పబోయాడు.

“గాలి బాగా పీల్చి వదలండి” అన్నాడు డాక్టర్.

“అదికాదు సార్” అనబోయాడు. ఆయన చిదంబరం మాటలు పట్టించుకోకుండా “ఆ బల్లమీద పడుకోండి” అన్నాడు.

చిదంబరానికేమీ అర్థంకాలేదు.

“బహుశా ముక్కుకీ, మిగతా అవయవాలకి కనెక్షన్ ఉండేమో! సరే కానీ...” అనుకున్నాడు.

ఆయన తన లెటర్ పాడ్ తీసి “స్కానింగ్, యూజింగ్, బ్లడ్ టెస్టులు, ఎక్స్ రే తీయించండి. ఈ వీధి చివర లేబ్ లో చేయించి రిపోర్టులతో రేపు రండి.

వందిచ్చి వెళ్ళండి” అన్నాడు. చిదంబరం జేబులోంచి వందనోటు తీసి అయిదొకటి కిచ్చి బయటకు నడిచాడు.

...

తరువాతి రోజు ఆఫీసుకు నెలవుపెట్టి టైపిస్టులన్నీ చేయించుకుని సాయంత్రం రిపోర్టులు తీసుకుని క్లినిక్ కు బయలుదేరాడు. కన్ఫర్మింగ్ రూములో డాక్టర్ సీటులో వున్న వ్యక్తిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. నిన్న తనను చూసిన డాక్టర్ కాదు.

“సార్ నిన్న వేరే డాక్టర్ చూసారు. రిపోర్టులు తెమ్మన్నారు” అన్నాడు అవన్నీ బేబుల్ మీద పెడుతూ.

ఆయన నవ్వి “ఏమిటీ ప్రాబ్లం!” అన్నాడు.

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పబోయేసరికి తుమ్ము చ్చింది చిదంబరానికి.

“మీ కేసు అర్థమైంది. అయితే మీరు పొరపాటు పడ్డారు” అన్నాడు డాక్టర్ నవ్వుతూ చిదంబరం తుమ్ము పూర్తి చేసిన తరువాత.

“అంటే?” అర్థంకాక డాక్టరును అడిగాడు చిదంబరం.

“నిన్న మిమ్మల్ని చూసినాయన మూత్రపిండాల స్పెషలిస్టు. ఆ బోర్డు చూడండి” అన్నాడు డాక్టర్ గోడమీది నేమ్ ప్లేట్ చూపిస్తూ.

ఆ నేమ్ ప్లేట్ మీద ‘డాక్టర్ దుర్వాన్, కిడ్నీ స్పెషలిస్టు’ అని వుంది.

“మరయితే బయట బోర్డు?” అంటూ నసిగాడు చిదంబరం.

“బయట బోర్డు నాదే. నా క్లినిక్ సాయంత్రం. ఆయన ఉదయం చూస్తారు. ఇద్దరిదీ ఒకటే రూము. అందుకే మీరు పొరపాటుపడ్డారు” అన్నాడు డాక్టరు.

ఆ మాటలకు చిదంబరానికి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయింది. ఆయన చిదంబరం గొంతు, ముక్కు పరీక్షించి “ఎక్స్ రే, రక్తపరీక్ష మళ్ళీ చేయించండి. మీరు నిన్న తీయించుకున్న చోట కాదు. ఆ పక్కవీధిలో చివర వుంది. అక్కడ చేయించి రిపోర్టు తీసుకుని రేపు రండి. వందిచ్చి వెళ్ళండి” అన్నాడు.

చిదంబరం ఆ మాటలకు కుమిలిపోతూ నీరసంగా బయటకు నడిచాడు.

...

తరువాతి రోజు సాయంత్రం ఆఫీసు అయింత ర్యాత రెండోసారి చేయించుకున్న పరీక్షల రిపోర్టులతో క్లినిక్ కు చేరుకున్నాడు. రిపోర్టులు చూసిన డాక్టరు “మీకు ఏ సమస్యలేదు. కేవలం ఎలర్జివల్లే తుమ్ము లొస్తున్నాయి. అది కలిగించే దుమ్ము, ధూళి వంటి వాటికి దూరంగా వుండండి” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు చిదంబరం ఆశ్చర్యపోయాడు. తనకు సరిగ్గా నెలనుంచి తుమ్ముల జబ్బు వచ్చింది. దానికి కారణం ఇదా? అనుకున్నాడు.

“సార్! నాకు ఆఫీసుకెళితే చాలు ఈ దుమ్ములతో.

సహవాసం. దీనికి దూరంగా వుండడం కష్టమే” అన్నాడు.

‘ఎమిటి మీరింతకూ చేసే ఉద్యోగం?’ అన్నాడు డాక్టర్.

తను పనిచేసే ఆఫీసు పేరు చెప్పి “రికార్డు గుమస్తాని. పెండింగు పైళ్ళు పదిలపరిచే ఉద్యోగం. ఈ మధ్యనే పైళ్ళ క్లియరెన్స్ కార్యక్రమం మొదలయింది. పాత పైళ్ళన్నీ వెలికి తీయాల్సి వస్తోంది. ప్రతి అరగంటకూ స్టోరురూముకెళ్ళాలి. అలా రెండునెలలనుంచీ దుమ్ముతోనే నా సహవాసం. ఫలితంగా ఈ పరిణామం” అన్నాడు తుమ్ముతూ చిదంబరం.

వెంటనే డాక్టరన్నాడు.

“ఆ సీటు మారండి” అని.

ఆ మాటలు చిదంబరానికి ఆశనిపాతంలా తగి

తరువాతి రోజు చిదంబరం ఆఫీసరుగారికి మొరపెట్టుకున్నాడు తన సీటు మార్చమని. ఆఫీసరు వెంటనే ఒప్పేసుకున్నారు అతడి అభ్యర్థన. ఆ సీటుకోసం పోటీపడుతున్న ఏకాంబరాన్ని ఆ సీటు వరించింది. చిదంబరం హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

• • •

ఆఫీసులో డిస్ట్రాచి సెక్షనులో పని చేసుకుంటున్న చిదంబరం తనకెదురుగా ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి నించోవడంతో తలెత్తాడు. ఒకాయన సూటీసుకుని వున్నాడు. రెండోవ్యక్తి టై కట్టుకుని చేతిలో పెద్దసైజు బొండు పుస్తకం భారంగా మోస్తూ కనబడ్డాడు. ఇద్దరి వంకా ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు చిదంబరం.

రావు. ఆ రికార్డు రూములో పైళ్ళు వెదుకుతున్నాడు ఏకాంబరం. ఆయన దగ్గర ప్రయత్నించండి” అన్నాడు తన నవ్వు కొనసాగిస్తూ చిదంబరం.

వాళ్ళిద్దరూ రికార్డు రూము వైపు చూసారు. వ్యక్తి కనబడకపోయినా ఆ గదినుంచి తుమ్ముల శబ్దాలు వినిపించసాగాయి. చిదంబరం నవ్వుతూనే వున్నాడు.

“ఎమిటి అలా నవ్వుతున్నారు? బారెడు పొద్దెక్కినా ఇంకా కలలు కంటూ నిద్రపోతున్నారా? ఆఫీసుకు వెళ్లరా?” భార్య మాటలతో నిద్రలోంచి మేల్కొన్న చిదంబరం “మైగాడ్ ఇదంతా కలా?” సీటు మారిన తరువాత సుఖంగా నిద్రపోయిన రాత్రి వచ్చిన కల... అనుకుని ఆనందపడ్డాడు. ఇంతలో ఎవరో తుమ్ముతున్న శబ్దం వినిపించి కిటికీలోంచి చూసాడు.



లాయి. దానికి కారణం తన సీటుకు వస్తున్న అదనపు సంపాదన. పైలుతీసి ఆఫీసరుగారి టేబుల్ మీద వుంచితే పార్టీలు తృణమో, పణమో సమర్పిస్తారు. పైగా ఈ పైళ్ళ క్లియరెన్సులో సీటు వదిలితే సాక్షాత్తు లక్ష్మిని పోగొట్టుకున్నట్టే... అయ్యో అనుకుని ఆలోచనలో పడ్డాడు. “మీరు మందులు వాడితే తుమ్ములు తగ్గుతాయి. తిరిగి దుమ్ము, ధూళికి చేరువయితే మళ్ళీ మారాలే.”

డాక్టర్ హెచ్చరికతో ఆలోచనల్లోంచి బయటకొచ్చి సీటు మారాలనే స్థిర నిర్ణయంతో క్లినిక్లోంచి బయటకు నడిచాడు చిదంబరం.

• • •

టై కట్టుకున్న వ్యక్తి తుమ్మాడు. సూటాయన మరో తుమ్ము తుమ్మాడు. ఇద్దరు వరుసగా తుమ్మిన తర్వాత టై వ్యక్తి చెప్పాడు.

“మేం తుమ్మున్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డు నుంచి వచ్చాం. ఇదివరకూ ఎక్కువ తుమ్ములు తుమ్మి మారికార్డులోకి అంటే ఈ బుక్లోకి ఎక్కినవాళ్ళని మీరు అధిగమించారని తెల్పింది.”

“మీ రికార్డును మా బుక్లోకి ఎక్కిద్దామని వచ్చాం. మీరు తుమ్ముతూ ఉండండి. మేం టేప్ చేస్తాం” అంటూ జేబులోంచి పాకెటు సైజు టేపు రికార్డరు బైటకు తీసాడు.

ఆ మాటలకు చిదంబరం ఫకాలుమని నవ్వాడు.

“బాబూ! నేను తుమ్ములేను, నాకు తుమ్ములిక

తన సీటు కొట్టేసిన ఏకాంబరం కూర్చున్నాడు డ్రాయింగ్ రూములో. ‘ఇంత పొద్దునే ఈ వ్యక్తి ఎందుకొచ్చాడో?’ అంటూ చిదంబరం ఆలోచనల్లో పడ్డాడు. భార్య లోపలికొచ్చింది. అతడితో మెల్లగా అంది.

“ఆయన సీటు మారిపోతాడట. నా సీటు నాకిచ్చే య్యమనండి. నేనే ఆయనకు ఎదురు డబ్బులిస్తాను అంటున్నాడు.” ఆ మాటలకు “భలే మంచి చెకబేరము” అని పాడుకుంటూ రాని తుమ్ముల్ని ప్రాక్టీసు చేస్తూ హుషారుగా నడిచాడు చిదంబరం ఆ గదిలోంచి పక్క గదిలో.

“ఎలుక తోలు తెచ్చి ఏడాది ఉతికినా నలుపు నలుపేగానీ తెలుపుకాదు” అంటూ అతడి ఏడేళ్ళ కొడుకు పద్యం చదువుతున్నాడు.

